Lietas arhīva Nr. CA-1280-18/34
ECLI:LV:RAT:2018:0920.C30840016.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2018.gada 20.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Svetlana Beļajeva
tiesnese Ineta Ozola
tiesnesis Arnis Dundurs
ar tiesas sēžu sekretāri Evelīnu Švābi
piedaloties atbildētāja /pers. E/ pilnvarotai pārstāvei /pers. F/,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē civillietu /Nosaukums C/prasībā pret /pers. E/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu un parāda piedziņu, sakarā ar /Nosaukums C/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 13.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 14.novembrī maksātnespējīgā /Nosaukums C/(turpmāk /Nosaukums C/"/prasītājs) cēlusi tiesā prasību pret /pers. E/ (turpmāk atbildētājs) par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu un parāda piedziņu regresā.

[2] Prasībā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu civillietā Nr. C30537914 pasludināts /Nosaukums C/ maksātnespējas process. Prasītāja kreditors ir akciju sabiedrība /Nosaukums M/, kuras prasījums pamatots ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr.C30615909 par naudas piedziņu 23 744,15 *euro* apmērā.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu civillietā Nr.C30615909 par labu prasītājas kreditoram akciju sabiedrībai /Nosaukums M/ no /Nosaukums C/ piedzīti naudas līdzekļi 23 744,15 *euro* apmērā, ko veido: zemes nomas maksas parāds un pievienotās vērtības nodoklis par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 1.aprīlim – 3787,36 *euro* apmērā; nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parāds par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2011.gada 1.septembrim – 13994,47 *euro* apmērā; pievienotās vērtības nodokļa parāds – 2 951,32 *euro* apmērā. (Spriedums stājies spēkā 08.07.2014.) Minētās parādsaistības nav nokārtotas.

[4] /Nosaukums C/ pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas un tiesvedības civillietā Nr.C30615909, veikusi bezatlīdzības atsavināšanas darījumus, uzdāvinot /Nosaukums C/ piederošās garāžas tās biedriem, tostarp atbildētājam, kas vērtējama kā prettiesiska rīcība, kuras rezultātā prasītājai un kreditoriem nodarīti zaudējumi nesegto kreditoru prasījumu apmērā.

[5] Ievērojot, ka atbildētāja, kā /Nosaukums C/ biedra lietošanā atradās garāža Nr.30, prasītāja skatījumā, viņam ir prasījuma tiesības pret atbildētāju par parādu, kas ar 2013.gada 30.septembra Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.C30615909 piedzīts no prasītāja par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, proporcionāli atbildētāja lietošanā esošās garāžas domājamo daļu apmēram, t.i. 277,06 *euro* apmērā.

[6] Prasības pieteikumā norādīts, ka nav pieļaujama svešas lietas bezmaksas lietošana, prasības juridiskais pamats Civillikuma 1047., 1055., 1057., 1770., 1773., 1775., 1779., 1789., 1927., 2307.pants, Maksātnespējas likuma 65.panta 6. un 8.punkts, 72.pants, 96.panta otrā daļa, un 97.pants.

[7] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 13.decembra spriedumu, prasība noraidīta.

[7.1.] Tiesa secinājusi, ka 2011.gada 24.janvārī starp prasītāju un atbildētāju noslēgta vienošanās Nr.62, saskaņā ar kuru prasītāja nodalījusi atbildētāja īpašumā 161/13798 domājamo daļu (garāžu Nr.30) no sev piederošā nekustamā īpašuma /adrese A/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.17940. Vienošanās pamatota ar /Nosaukums C/ biedru 2011.gada 19.janvāra kopsapulces lēmumu, atbilstoši kuram nolemts nodot biedru īpašumā garāžas kompleksa individuālo boksu domājamās daļas, atbilstoši katram biedram piederošo paju vērtībai.

[7.2.] Konstatējot, ka attiecībā uz 2011.gada 24.janvārī noslēgto vienošanos Nr.62 ir iestājies prasības celšanas noilgums, prasījums par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu noraidīts.

[7.3.]Tiesa atzinusi par nepamatotu prasījumu par zemes nomas maksas parāda piedziņu no atbildētāja par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim 277,06 *euro* apmērā. Tiesa atzinusi, ka Civillikuma 2307.pants nosaka pilnvarotāja pienākumus, bet no lietas materiāliem nav konstatējams, ka norādītajā laika periodā, starp prasītāju kā garāžas īpašnieku un atbildētāju kā tiesīgo lietotāju, pastāvēja no pilnvarojuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības.

[7.4.] Tiesa norādījusi, ka atbildētāja veiktie biedru naudas maksājumi, dod pamatu atzīt, ka līdz ar ikgadējo biedru naudas iemaksu veikšanu, atbildētājs nodrošinājis prasītāju ar nepieciešamajiem naudas līdzekļiem, lai segtu garāžas uzturēšanas izdevumus, tostarp zemes nomas un ar to saistītos maksājumus, līdz ar ko prasība par parāda piedziņu laika periodā no 2008.gada 1.janvāra, līdz 2011.gada 1.septembrim atzīta par nepamatotu un ir noraidīta.

[8] Apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 13.decembra spriedumu iesniegusi prasītāja, pārsūdzot to daļā ar kuru noraidīta prasība par parāda piedziņu 277,06 *euro* apmērā.

[8.1.] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nepareizi piemērojusi Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 1.punktu un citas speciālā likuma normas. Nav ņēmusi vērā, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka biedru naudas iemaksas, sevī ietver arī prasītājai piederošā īpašuma lietošanas un uzturēšanas izdevumus, tostarp zemes nomas maksu. Nav ievērojusi, ka lietā iesniegto statūtu 4.7.4. punkts tieši paredz papildus biedra naudai segt arī garāžas ekspluatācijas izdevumus. Tādējādi tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 93. panta normas un nonākusi pretrunā Civilprocesa likuma 97.pantam.

[8.2.] Prasītājas skatījumā, tiesa nav konstatējusi un ņēmusi vērā, ka prasība celta regresa kārtībā, pamatojoties uz Civillikuma 1.pantu un

927.pantu.

[8.3.] Prasītājas skatījumā, pirmās instances tiesas konstatējumi attiecībā uz naudas piedziņas prasījuma noraidīšanu neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un citos tiesas spriedumos konstatētajam, lietās ar to pašu prasītāju – C30847916,C30848316, C30860316, C3088817, C30846916, C30842461.

Prasītāja atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 22.novembra spriedums *lietā SKC-226/2016* norādot, ka pirmās instances tiesa nav nodrošinājusi judikatūrā nostiprinātās vienādas juridiskās sekas, vienlīdzības principu un tiesības uz taisnīgu tiesu vienas civiltiesiskas attiecības ietvaros.

[9] Atbildētāja pilnvarotā persona iesniedza paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kur norādīja, ka nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem. Norāda, ka prasītāja nepareizi izprot biedra naudas jēgu, kas ietver sevī iemaksu sabiedrības uzturēšanai un izdevumu segšanai. Ir nepamatots prasītājas arguments par judikatūras vienlīdzības principa neievērošanu, jo Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa jau iepriekš bija izskatījusi analoģiska satura civillietu Nr. C30843716, prasību apmierinot, savukārt citās lietās uz kurām atsaucās prasītāja ir konstatējami atšķirīgi faktiskie apstākļi. Atbildētājs vērš uzmanību uz apstākli, ka prasītāja nekad nav pieprasījusi saviem biedriem segt maksājumus par zemes nomu, aprobežojoties ar biedra naudas maksājumiem. Prasītāja nav pierādījusi, ka biedra naudā nav iekļauti maksājumi par zemes nomu. Prasītāja nepareizi interpretē pašas statūtu 4.7.4.punktu, kur noteikts, ka biedram ir pienākums savlaicīgi nomaksāt biedra naudu, ekspluatācijas un tehniskās apkopes izdevumu maksājumus par komunāliem pakalpojumiem (..), statūti neparedz biedra maksājumus sabiedrībai par garāžas lietošanas, uzturēšanas izdevumiem.

[10] Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, tiesā saņemts lūgums izskatīt prasību un apelācijas sūdzību bez viņa piedalīšanās, prasības pieteikumu un apelācijas sūdzību uztur. Sniedz papildus paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem, kurus lūdz pievienot lietai Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā.

[11] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību neatzina, sniedza paskaidrojumus lietā jau iepriekš norādītajam.

Motīvu daļa

[12] Noklausījusies atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un prasība sprieduma pārsūdzētajā daļā ir noraidāma.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai un 430.panta trešajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atzīšanu. Spriedums šajā daļā ir stājies likumīgā spēkā, tādējādi Civillietu tiesas kolēģija izskata lietu pēc būtības daļā par zemes nomas maksas un saistīto maksājumu parāda piedziņu.

[14] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ka tiesa sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, līdz ar to izvērtē apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, kas nav vērtēti pirmās instances tiesas spriedumā.

[15] Civillietu tiesas kolēģija konstatē un lietā nav strīda par to, ka atbildētājam kopš 2004.gada 30.septembra uz mantojuma apliecības pamata un saskaņā ar 2004.gada 21.decembrī izsniegto Paju karti Nr.20 ir īpašuma tiesības uz garāžas boksu Nr.30, garāžu kompleksā /adrese A/ un atbildētājs ir /Nosaukums C/ biedrs, kurš ieguldījis kooperatīvās sabiedrības pamatkapitālā paju un veicis regulāras biedru naudas iemaksas.

Lietā nav strīda, ka prasītāja, savas darbības ietvaros ir nodarbojusies ar garāžu kompleksa /adrese A/ apsaimniekošanu, tostarp apsaimniekojot arī atbildētājam piederošo garāžas boksu Nr.30.

Lietā nav strīda, ka zeme uz kuras atrodas garāžu komplekss pieder trešajai personai – /Nosaukums M/, par ko ir maksājama zemes nomas maksa.

[16] Lietā ir strīds par to, vai atbildētājam papildus biedru naudas iemaksām ir jāmaksā zemes nomas maksa un ar to saistītie maksājumi, pamatojoties uz /Nosaukums C/ statūtu 4.7.4. punktu.

[17] Lietā ir strīds, vai atbildētājam jāmaksā zemes nomas maksa un ar to saistītie maksājumi par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, ko prasītāja aprēķinājusi 277,06 *euro* apmērā proporcionāli atbildētāja lietošanā esošās zemes gabala daļai no kopējās summas 23 744,15 *euro,* kas ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu civillietā Nr.C30615909 piedzīti no prasītājas.

[18] Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 1.punkts noteic, ka biedra nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra iemaksa sabiedrības uzturēšanai un kopējo izdevumu segšanai.

Biedra naudas iemaksu lielums un maksāšanas kārtība atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likuma 13.panta 11.punktam tiek noteiktas sabiedrības statūtos. Likuma 3.panta 8.punktā noteikts, ka kooperatīvās sabiedrības darbības izmaksas finansē biedri paši, veidojot uzkrājumus un sedzot zaudējumus.

[19] Sistēmiski tulkojot likuma normas, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likuma regulējumam, mehānisms, kādā kooperatīvās sabiedrības biedrs piedalās sabiedrības uzturēšanā un kopējo izdevumu segšanā, ka arī uzkrājumu veidošanā un zaudējumu segšanā, ir biedru naudas maksāšana. Tādejādi biedru naudai ir jāaptver arī zemes nomas maksājumi, kas faktiski veido sabiedrības izdevumus.

Saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 13.panta otro daļu, sabiedrības statūtos var paredzēt citus noteikumus, kas nav pretrunā ar likumu, taču ja statūti ir pretrunā ar likumu, tad ir piemērojams likums. Līdz ar to papildus likumā paredzētajai līdzdalībai sabiedrības uzturēšanā – maksājot biedra naudu, statūtos noteiktie līdzdalības pienākumi nav tulkojami paplašināti, bet šaubu gadījumā neatzīstot par pamatotu prasījumu veikt papildus maksājumu.

[20] No /Nosaukums C/ statūtu 4.7.4.punkta izriet sabiedrības biedru kopsapulces lēmums, ka ne visi sabiedrības izdevumi tiek segti no biedru naudas maksājumiem. Sapulce nolēma, ka papildus biedru naudai, biedri veic ekspluatācijas un tehniskās apkopes izdevumu maksājumus un maksājumus par komunāliem pakalpojumiem, ka arī piedalās ar saviem līdzekļiem un darbu visa garāžu kompleksa un koplietošanas teritorijas pienācīgā uzturēšanā.

/Nosaukums C/ statūtos nav noteikts, ka papildus biedru naudai un norādītajiem maksājumiem, biedriem ir jāveic maksājumi par zemes nomu. Kaut arī apelācijas sūdzībā norādīts, ka zemes nomas maksa ir piesaistīta ekspluatācijas izdevumiem, Civillietu tiesas kolēģija šādas analoģijas nesaskata.

[21] Ņemot vērā minēto Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Kooperatīvo sabiedrību likums, ka arī /Nosaukums C/ statūti neparedz, ka sabiedrības biedriem papildus veiktajiem biedru naudas maksājumiem ir jāmaksā zemes nomas maksa, proporcionāli lietošanā nodotā zemes gabala daļai. Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka par šo faktu ir lēmusi sabiedrības kopsapulce, vai šis maksājums saistīts ar ekspluatācijas izdevumiem. Turklāt /Nosaukums C/, laika periodā no 2008.gada 30.oktobra līdz 2014.gada 19.septembrim (līdz sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanai),

valdes priekšsēdētājs /pers. J/ rakstveida apliecinājumā (lietas 78.lapa) norādījis, ka biedru naudā tika iekļauti visi izdevumi, kas saistīti ar GĪKS "Enerģētiķis" darbību, tajā skaitā izdevumi, kas saistīti ar zemes nomas maksu.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas DĪKS "Enerģētiķis" statūtu 4.7.4.punkta interpretācija daļā, ka ekspluatācijas izdevumos ietilpst arī zemes nomas maksājumi, neatbilst sabiedrības dalībnieku gribai, kas tiek formulēta sabiedrības kopsapulces lēmumos, kuri par attiecīgo jautājumu nav pieņemti.

[22] Savukārt izvērtējusi prasītājas argumentu, ka sabiedrības uzturēšanas un kopējie izdevumi, kas ir biedra naudas sastāvs ir grāmatvedes darba alga, nodokļu maksājumi, valdes atrašanās vietas un darbības izdevumi, ka arī citi saimnieciskās darbības nodrošināšanas izdevumi, bet ne sabiedrībai piederošā īpašuma lietošanas un uzturēšanas izdevumi, proti, zemes nomas maksa, ir nepamatots un vērtējams vien kā prasītājas pašas interpretācija par Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 1.punktā sniegto biedra naudas definīciju, jo šāda interpretācija nonāk pretrunā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 2., 3. panta, 13.panta otrās daļas, 38.,39.panta un 46.panta trešās daļas saturam.

[23] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav iesniegti /Nosaukums C/ statūti, tomēr lietā nav strīda par statūtu 4.7.4.punkta redakciju, strīds pastāv par panta satura interpretāciju, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija nav konstatējusi nepieciešamību pieprasīt no prasītājas statūtu iesniegšanu.

[24] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa izspriežot lietu nav piemērojusi tiesību normas, vai ka piemērotās tiesību normas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Tāpat lietas iznākumu nevar mainīt apelācijas sūdzībā norādītais uz Civillikuma 927. un 1.pantu, jo tajos ir vispārīgi noteikts, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesības par lietu un vispārīgais princips, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, kas nekādā veidā neietekmē Kooperatīvo sabiedrību likuma speciālo regulējumu attiecībā uz sabiedrības biedru pienākumiem kooperatīvās sabiedrības darbības nodrošināšanai.

Savukārt apstāklis, ka kooperatīvās sabiedrības izdevumi sedzami no iekasētajām biedru naudām, nav pretrunā tam, ka likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, nesedzot īpašniekam radušos ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus.

[25] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka pirmās instances tiesa nav nodrošinājusi vienādas juridiskās sekas, vienlīdzības principu un līdz ar to tiesības uz taisnīgu tiesu, vienas civiltiesiskas attiecības ietvaros, jo nav ņēmusi vērā citus pirmās instances tiesas spriedumus analoģiska satura lietās, kuros konstatētais varētu kalpot par pamatu prasības apmierināšanai.

Vērtējot apelācijas sūdzībā norādītos spriedumus Nr. C30848316; C30860316; C30864016; C30865316; C30388817; C30846916; C30842416; C30847916 , Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka civillietā Nr. C30842416 GĪKS "Enerģētiķis"prasība noraidīta, savukārt civillietā Nr.C30848316 daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu prasība apmierināta ņemot vērā to, ka atbildētājs nav veicis biedra naudas maksājumus. Turklāt apelācijas sūdzībā norādītie pirmās instances tiesas spriedumi apelācijas kārtībā nav pārsūdzēti.

Izvērtējusi citas lietas analoģiskas civiltiesiskas attiecības ietvaros, kas tika izskatītas apelācijas instances tiesā, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietās Nr. C30371817; C30840616; C30840716, kurās iesniegtas kasācijas sūdzības un lietās C30825016; C30843616; C30848116, kurās kasācijas sūdzības nav iesniegtas GĪKS "Enerģētiķis" prasības par zemes nomas maksas parāda piedziņu no kooperatīvās sabiedrības biedriem/garāžu īpašniekiem noraidītas.

No juridiskās metodes viedokļa, kā pamatoti norādījusi prasītāja, analoģiskajās lietās ir jābūt analoģiskiem spriedumiem un šādu rezultātu var panākt izmantojot salīdzināšanas un tipizēšanas metodes, kas balstās uz vienlīdzības principu, proti, salīdzināmos gadījumos rezultātam jābūt līdzīgam, bet atšķirīgos – atšķirīgam (*sal. Juridiskās metodes pamati. 11 soļi tiesību normas piemērošanā. Rakstu krājums/profesora E.Meļķiša zinātniskā redakcijā. Rīga: Latvijas Universitāte, 2003, 195.- 197.lpp.)*. Šajā ziņā tiesu prakse veido plašu uzziņas un salīdzināšanas materiālu. Ar katru tiesas izšķirto dzīves gadījumu pieaug salīdzināšanas iespēja un līdz ar to arī tiesiskā stabilitāte. Tiesu prakse neapšaubāmi izmantojama kā viens no palīgavotiem nolēmuma pieņemšanai.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesā veidotai tiesu praksei ir lielāka ietekme uz tiesu prakses veidošanu, taču arī apelācijas instances tiesā veidotā prakse ir ņemama vērā tikai kā palīgavots strīda izšķiršanai.

[26] Vērtējot judikatūras atziņas, uz kurām apelācijas sūdzībā atsaukusies prasītāja *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 22.novembra spriedums lietā Nr.SKC-226/2016 (C30458513))* Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka lietā *Nr.SKC-226/2016 (C30458513)* ir konstatējami atšķirīgi faktiskie un tiesiskie apstākļi, proti fakts, ka starp zemes īpašnieku kā prasītāju un biedrību kā atbildētāju nebija noslēgts zemes nomas līgums. Līgums nebija noslēgts arī ar dzīvokļu īpašniekiem un zemes nomas maksa no iedzīvotājiem netika iekasēta. Tādēļ tiesai pieteikts prasījums lemt jautājumu par zemes nomas parāda piedziņu, vienlaicīgi konstatējot zemes nomas tiesisko attiecību subjektu.

Izskatot, apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija ir konstatējusi zemes nomas tiesisko attiecību subjektus *(/Nosaukums C/laika periodā 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 17.maijam un no 2011.gada 17.maija /pers. E/)*, kā arī to, ka laika periodā par kuru prasības pieteikumā izvirzīts strīds, atbildētājs ir nodrošinājis prasītājam nepieciešamo finansējumu zemes nomas un ar to saistīto maksājumu veikšanai. Tādējādi pastāvot atšķirīgiem apstākļiem un tiesiskajai situācijai, tiesai nav pamata taisīt prasītājam labvēlīgu spriedumu, bet prasītājam nav pamata pārmest tiesai tiesību principu neievērošanu, uzskatot, ka pārkāptas viņas tiesības uz taisnīgu tiesu.

[27] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti, kopsakarā ar iesniegtajiem pierādījumiem nav pietiekoši, lai apmierinātu prasību, bet pirmās instances tiesa objektīvi izvērtējusi lietā pastāvošos apstākļus, tiesību normas interpretējusi un piemērojusi pareizi, kas ir pamats analoga sprieduma pieņemšanai, prasību noraidot.

[28] Ņemot vērā to, ka prasība tiek noraidīta, tiesāšanās izdevumu piedziņai no atbildētāja nav pamata.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi apelācijas instancē ir 1,06 *euro*, kas pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu piedzenami no prasītājas valsts ienākumos.

[29] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 199., 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/Nosaukums C/, reģ.nr./reģistrācijas numurs/ prasību pret /pers. E/ par zemes nomas maksas parāda piedziņu – **noraidīt**.

Piedzīt no /Nosaukums C/, reģ.nr./reģistrācijas numurs/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,06 *euro* (viens *euro,* 6 *euro centi*).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas, maksājuma dokumentu iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas

apgabaltiesā, samaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā.

Tiesnese	/personiskais paraksts/	S.Beļajeva
Tiesnese	/personiskais paraksts/	I.Ozola
Tiesnesis	/personiskais paraksts/	A.Dundurs